

PINCZER MAŁPI

(Affenpinscher)

POCHODZENIE: Niemcy .

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA : 26.03.2009.

UŻYTKOWOŚĆ : Pies pokojowy i do towarzystwa.

KLASYFIKACJA F.C.I. : Grupa 2. Pinczery, sznauclery, molosy i szwajcarskie psy do zaganiania bydła.
Seksja 1.1 Pinczery.
Próby pracy nie obowiązują.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY : Pierwotnie pies domowy w Południowych Niemczech; jego przodkowie przedstawieni są na drzeworytach Albrechta Dürera (1471 – 1528). Na wystawach pinczery małpie pokazano w roku 1879. Te małe psy popularne były na przełomie wieków, a powstały z szorstkowłosych pinczerów. Charakterystyczny jest dla nich dłuższy włos wokół głowy, podkreślający małpi wyraz. Maść jednolita, żółtawa, ruda, szara w różnych odcieniach, szaro czarna i czarna.

WRAŻENIE OGÓLNE: Małpi pinczer jest małym, zwartym, szorstkowłosym psem o małym wyrazie.

WAŻNE PROPORCJE :

Proporcja wysokości do długości ma być taka, aby pies był maksymalnie zwarty.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT: Nieustraszony, czujny, uparty, oddany, ale zdarzają mu się niekontrolowane wybuchy. Pod każdym względem miły pies rodzinny.

GŁOWA:

MÓZGOCZASZKA:

- Czaszka: Raczej okrągła, niż wydłużona, w całości niezbyt ciężka, mocno wysklepiona z wyraźnym czołem.
- Stop: Wyraźny.

TRZEWIOCZASZKA

- Nos: Trufla nosa okrągła, duża i czarna. Nozdrza otwarte.
- Kufa: Krótka i prosta, nie zadarta. Grzbiet nosa prosty.
- Wargi : Przylegające, czarne.
- Uzębienie : Kompletne (42 zęby), czysto białe. Szczeka dolna wystaje przed górną i jest lekko zadarta ku górze. Siekacze powinny być rozmieszczone regularnie w lekkim łuku. Ani siekacze, ani kły nie mogą być widoczne przy zamkniętym pysku; to samo odnosi się do języka. Brak dwóch P1, P2 lub P3 w dowolnym połączeniu jest tolerowany.
- Oczy: Ciemne, raczej okrągłe, lekko wypukłe. Powieki przylegające, czarno pigmentowane, okolone szorstkim włosem.
- Uszy: Wysoko osadzone, jednakowo załamane do przodu, kształtu litery V, wewnętrzną krawędzią przylegające do policzków. Jeśli stojące, powinny być małe, jednakowego kształtu i pewnie stojące.

SZYJA: Mocna, raczej krótka, mocno osadzona. Skóra bez fałd.

TUŁÓW : Mocny, krępy i zwarty.

- Linia górna: Lekko opadająca, niemal prosta od kłębu do zadu.
- Kłęb: Tworzy najwyższy punkt grzbietu.
- Grzbiet: Mocny, krótki i związany.
- Lędźwie : Krótkie i mocne. Odległość od ostatniego żebra do biodra na tyle mała, aby pies był zwarty.
- Zad: Krótki, lekko zaokrąglony, niepostrzeżenie przechodzący w nasadę ogona.
- Klatka piersiowa: Tylko trochę spłaszczona na bokach, średniej szerokości, głęboka, sięgająca poniżej łokcia.
- Linia dolna i brzuch : Brzuch umiarkowanie podciągnięty, linie dolna i górna są mniej więcej równoległe.

OGON : Naturalny; pożądany prosty lub sierpowaty.

KOŃCZYNY:

KOŃCZYNY PRZEDNIE: Mocne, proste, równoległe, nie za wąsko rozstawione.

- Łopatka: Dobrze umięśniona, długa, skośnie ustawiona (pod kątem około 45%), płaska.
- Ramię: Przylegające do tułowia, mocne i dobrze umięśnione.
- Łokcie : Dobrze przylegające, nie wykręcone ani do wewnątrz, ani na zewnątrz.
- Przedramię: Dobrze rozwinięte, z każdej strony oglądane – proste.
- Nadgarstek: Mocny.
- Śródrezcze: Oglądane z przodu – proste, oglądane z boku – lekko nachylone w stosunku do podłoża. Dobrze rozwinięte i umięśnione.
- Łapy: Krótkie i okrągłe. Palce zwarte i wysklepione (kocia łapa), poduszki twarde, pazury krótkie, mocne i czarne.

KOŃCZYNY TYLNE: Oglądane z boku umiarkowanie kątowne. Oglądane z tyłu – równoległe.

- Udo: Dobrze umięśnione, szerokie.
- Kolan: Nie wystawione na zewnątrz ani nie skierowane do wewnątrz.
- Podudzie: Długie i mocne.
- Staw skokowy: Umiarkowanie kątowny.
- Śródstopie: Prostopadłe do podłoża.
- Łapy: Nieco większe od przedniej, palce zwarte i dobrze wysklepione, pazury krótkie i czarne.

CHODY: Swobodne, płynne, krótkie z umiarkowanym napędem kończyn tylnych. Oglądane z tyłu i z przodu poruszają się prosto i równoległe.

SKÓRA : Dobrze przylegająca na całym ciele.

SZATA

SIERŚĆ : Na tułowiu twarda i gęsta. Głowa ozdobiona jest krzaczastymi, sztywnymi brwiami i wieńcem wokół oczu, i obfitym brodą. Długi włos na policzkach i na wierzchołu głowy. Sierść na głowie powinna być jak najtwardsza, stojąca i zmierzwiona, co daje typowy, mały wyraz.

MAŚĆ : Czysto czarna z czarnym podszerstkiem.

WIELKOŚĆ I WAGA :

Wysokość w kłębie: Psy i suki 25 do 30 cm

Waga: Psy i suki 4 do 6 kg.

WADY : Wszelkie odchylenia od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i sprawność psa.

W szczególności:

- Budowa ciężka lub lekka, krótkie lub zbyt długie nogi.
- Jasne oczy.
- Uszy nisko osadzone, bardzo długie lub nierówno noszone.
- Uszy bardzo lekkie.
- Długi, karpiowaty lub miękki grzbiet.
- Grzbiet załamany.
- Ścięty zad.
- Ogon od nasady skierowany w kierunku głowy.
- Nadmierne lub całkiem strome kątownie tyłu.
- Długie łapy.
- Sierść krótka, miękka, falista, kosmata, jedwabista, maść biała lub łąciata.
- Wzrost wyższy lub niższy od podanego o 1 cm.

WADY DUŻE

- Brak wyrazu płci (np. pies w typie sukki)
- Zbyt lekki kośćciec.
- Kufa zadarta jak u gryfonika lub długa.
- Bardzo znaczny przodozgrzyz lub zgryz cęgowy.
- Wylupiate oczy.
- Odstające łokcie.
- Iksowata postawa tyłu.
- Wzrost wyższy lub niższy od podanego od 1 do 2 cm.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE

- Agresja lub wyraźna lękliwość.
- Cechy degeneracji budowy.
- Brak typu rasowego.
- Oczywiste i poważne wady budowy, sierści i umaszczenia.
- Zgryz nożycowy lub krzywe szczęki.
- Wzrost wyższy lub niższy od podanego o więcej niż 2 cm.

Każdy pies o nienormalnej budowie i/lub przejawiający zaburzenia zachowania powinien być zdyskwalifikowany.

N.B. : Samce muszą mieć dwa normalnie wykształcone jądra, w pełni wyczuwalne w mosznie.